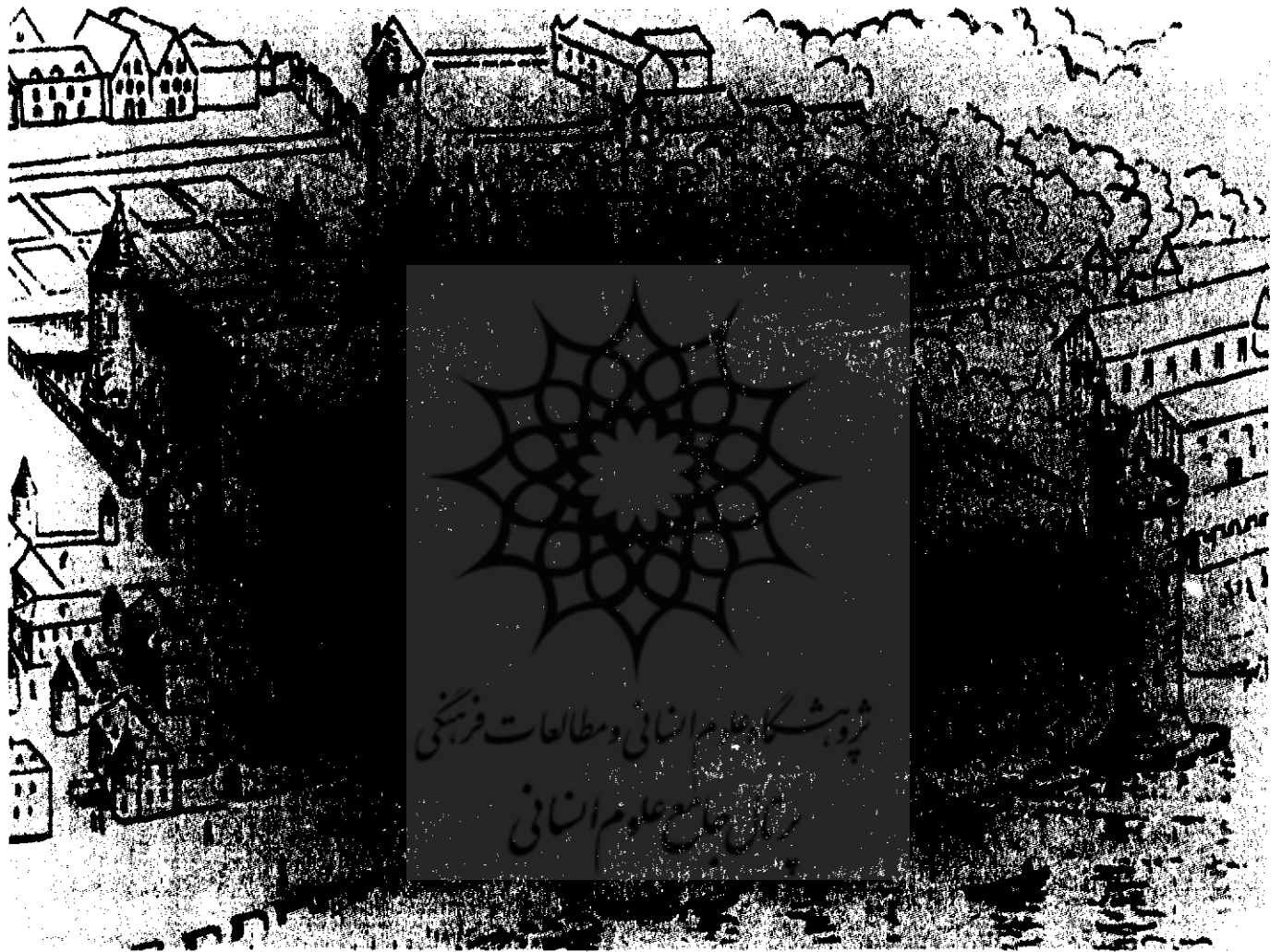

موزه لوور پایتخت جهان هنر

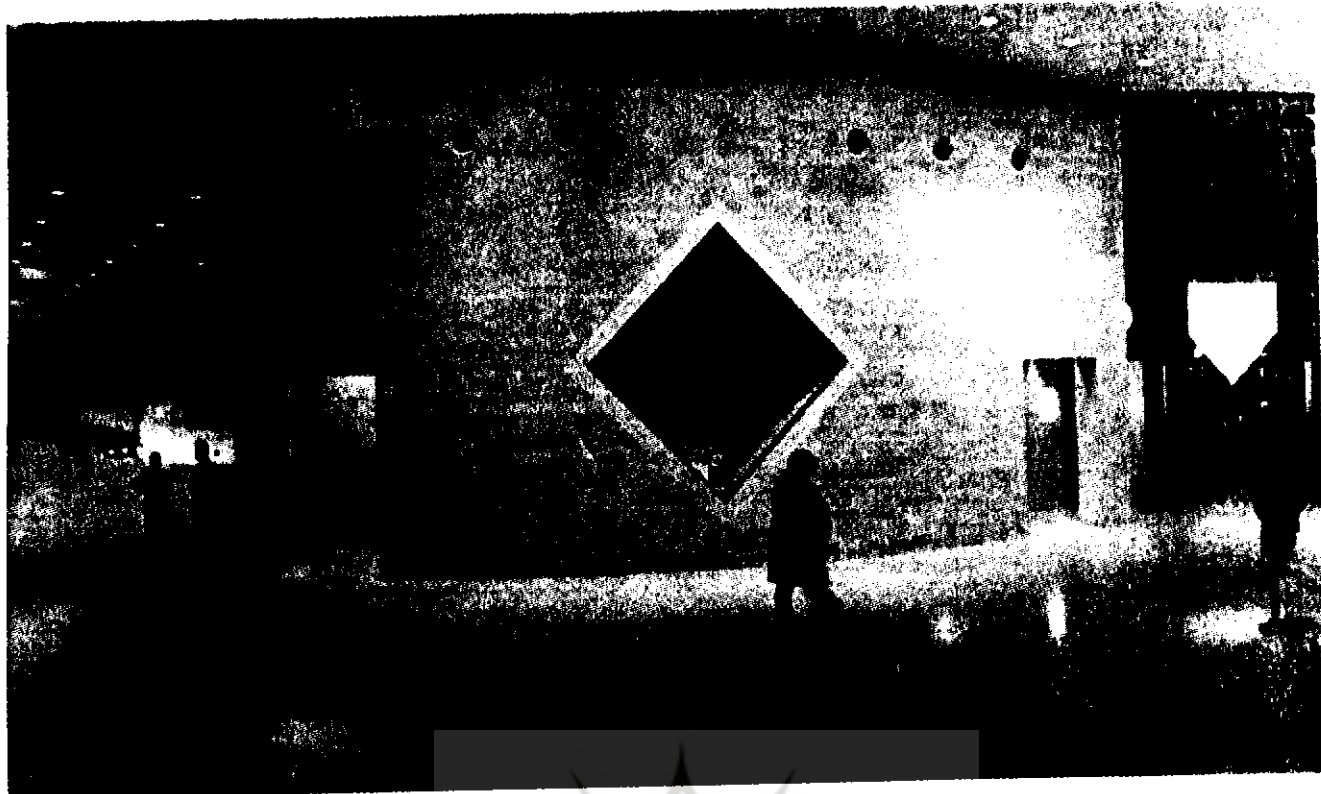
نیلوفر آهنچی

لوور که نامش را احتمالاً از قلعه‌ای به همین نام برگرفته است، اکنون با مساحت ۵۲۰۰۰ متر مربع یکی از بزرگترین موزه‌های جهان به‌شمار می‌رود. بنای اولیه این موزه در سال ۱۲۰۰ بعد از میلاد ساخته شد و سپس تحت حکومت فرانسیس اول، در قرن شانزدهم به‌عنوان قصر شاهی مورد استفاده قرار گرفت و بعد طی قرون مختلف توسعه یافت:

هرگونه گسترش بنا متوقف گردید. در زمان ناپلئون اول، بار دیگر تجدیدبنا و توسعه لوور آغاز شد و تا سلطنت ناپلئون سوم ادامه یافت. در سال ۱۸۰۲، ساختمانهای اطراف این کاخ که محل زندگی هنرمندانی چون فراگونار^۶ و داوید^۷ نیز در آنجا قرار داشت، به‌وسیله ناپلئون به لوور ملحق شد. سپس با تخریب محله‌های اطراف و الحاق آن به قصر، قسمت ریشلیو^۸ بنا گردید.

قسمت جنوبی و غربی حیاط به سال ۱۵۴۶، بخش شمالی به سال ۱۶۲۴ در دوران سلطنت لوئی سیزدهم، مجموعه‌ای از ساختمانهای مختلف در زمان لوئی چهاردهم، یک گالری به نام آپولو به سال ۱۶۶۱، سردر شرقی به سال ۱۶۶۴، سپس کاخ توئیلیر^۵ که در غرب لوور واقع بود به وسیله یک راهرو به کاخ لوور متصل شد. در سال ۱۶۸۲ با انتقال قصر شاهی به کاخ ورسای

بخشی از زیرزمین لوور جدید که در سمت راست، قسمتی از هرم شیشه‌ای دیده می‌شود

«آندره آدل سارتو»^۹ خریداری کرد. اثری از رافائل به نام خانواده مقدس توسط لویی دهم - کنت فلورانس - به پادشاه فرانسه هدیه شده بود. لویی سیزدهم، آثار باقی‌مانده از ریشلیو را مالک شد و لویی چهاردهم، مجموعه سلطنتی را با خرید آثاری از هنرمندان ونیزی افزایش داد.

لویی شانزدهم مسئولی را به نام کنت آنگی ویلر^{۱۰} برای لوور انتخاب کرد تا به خرید منظم آثار نقاشان بپردازد. این کنت از دوستداران هنر اروپای شمالی بود و در نتیجه تلاش او، لوور اکنون صاحب مجموعه‌ای چشمگیر از آثار کشورهای اروپای شمالی است.

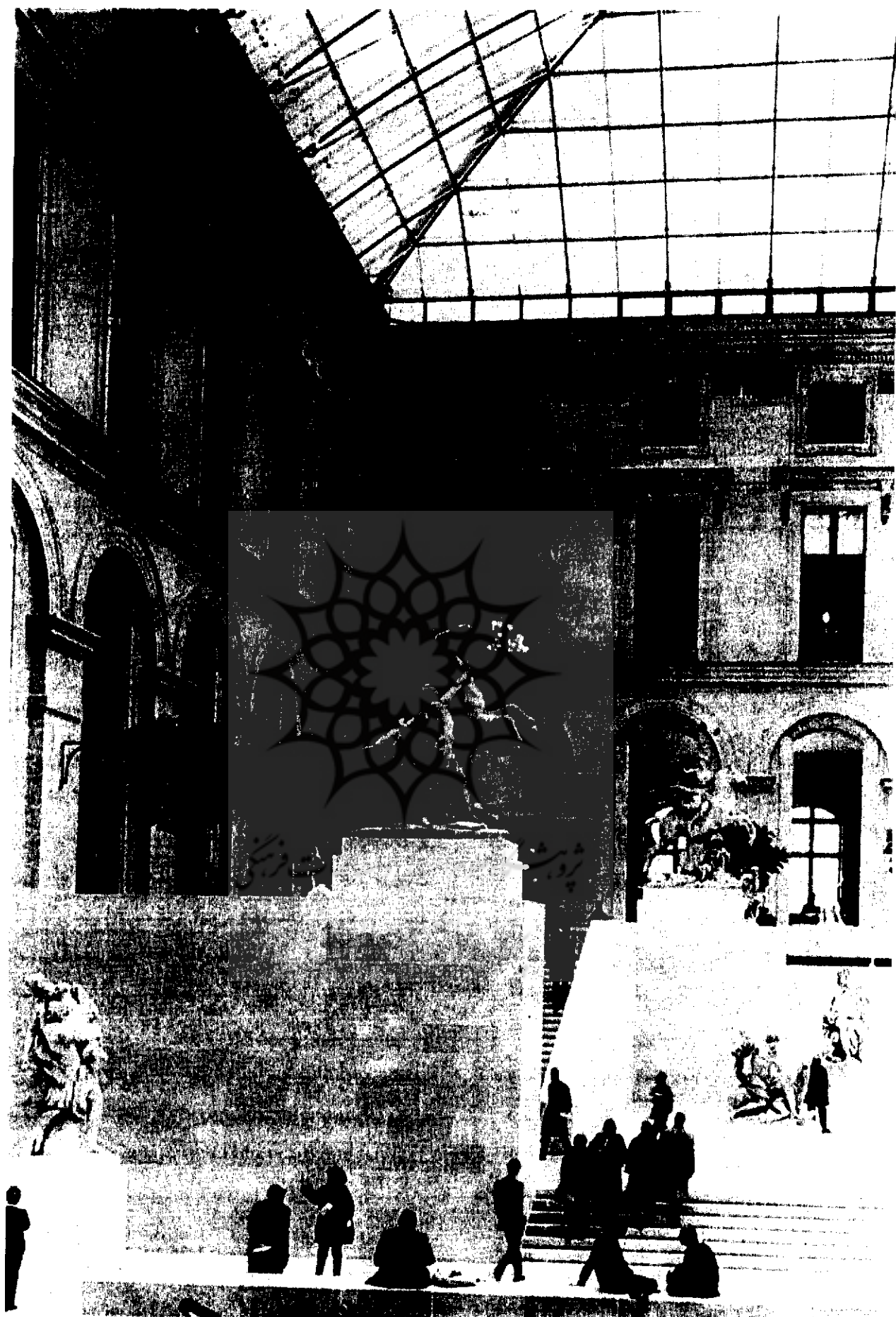
در زمان امپراتوری فرانسه، لوور توسط کارداران فرهنگی و هنری خود در سایر کشورها در برابر هجوم آثار هنری بشمار قرار گرفت و بدین طریق توانست انبارهای خود را مملو از آثار هنری کند. پس از سقوط امپراطوری فرانسه، لوور ناگزیر به بازگرداندن آثار هنری شد، اما دولت وقت همواره به بهانه‌های مختلف از جمله از بین رفتن آثار به هنگام پس فرستادن، از اعاده

این گسترش که در غرب لوور انجام پذیرفت، نام لوور جدید را به خود گرفت و توانست صاحب دالانهای گسترده‌تری شود و قسمت قدیمی لوور را از شمال به کاخ توئیلییر وصل نماید. اما در سال ۱۸۷۱ - به هنگام قیام کمون پاریس - این بخش در آتش سوخت.

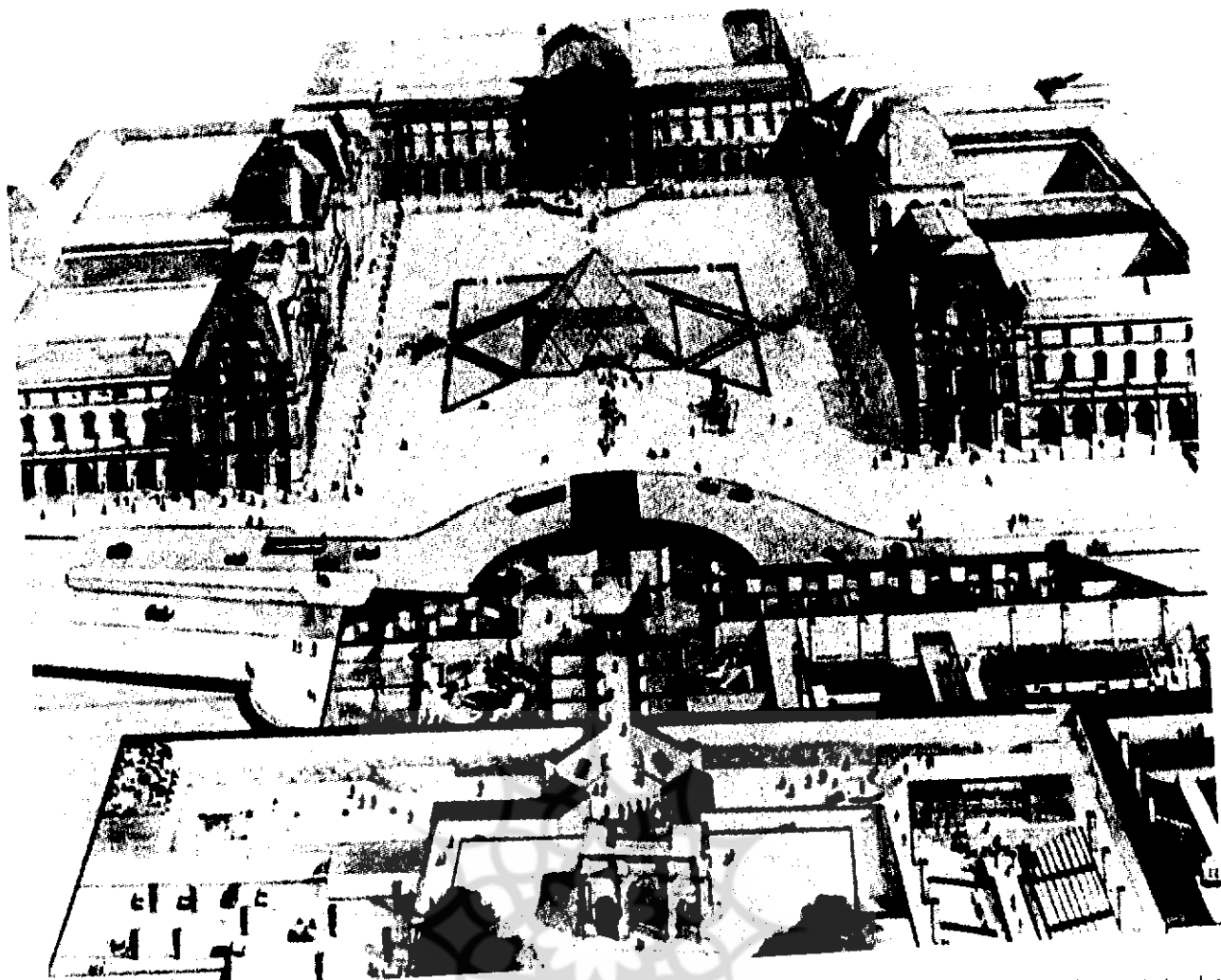
در سال ۱۷۹۳ لوور به صورت موزه‌ای جهت نمایش آثار مجموعه سلطنتی درآمد و مجلس ملی در همین سال این کاخ سلطنتی را به عنوان موزه افتتاح کرد. ایده به نمایش درآوردن آثار موجود در لوور به زمان سلطنت لویی پانزدهم می‌رسد. این مجموعه از سالیان پیش چه از طریق خرید آثار هنری و چه جمع کردن هدایا و غنایم تهیه شده بود.

پس از افتتاح لوور به عنوان موزه، برنامه‌ای برای بازدید آثار هنری در نظر گرفته شد: دو روز برای مردم و دو روز جهت کمی از آثار نقاشی توسط نقاشان و سه روز باقی‌مانده جهت نظافت.

فرانسس اول در زمان فرمانروایی خود به کارگاه لئوناردو داوینچی رفت و اثری از او را به نام

یکی از حیاطهایی که پیش از این به عنوان پارکینگ مورد استفاده قرار می گرفت.

نمای از لوور بزرگ و هرم شیشه‌ای
آثار هنری سر باز زد.

در سال ۱۹۸۳، لئون مینگ پی ۱۵ - معمار
چینی الاصل آمریکایی - طرح جامی جهت لوور بزرگ
ارائه داد.

او ورودی اصلی را به زیرزمین منتقل کرد و در
آن‌جا، فضای نمایشگاهی بزرگ به نام هال ناپلئون
به وجود آورد. در حیاط قصر، هرم شیشه‌ای
عجاب‌انگیز جهت نوررسانی به قسمت زیرزمین تعبیه
کرد و به این ترتیب، فضای به وسعت ۵۰،۰۰۰ متر مربع
به وجود آورد که از سال ۱۹۸۹ بتدریج آماده بهره‌برداری
گردید. در سال ۱۹۹۳ مساحت این فضا به ۱۱۲،۰۰۰ متر
مربع رسید. اتاقهای کوچک و خاک‌گرفته سابق طی
فعالیتی دهساله به فضاهای بزرگ و مدرن موزه‌ای تبدیل
شد. اتاقهای کوچک اداری - سه طبقه وزارت دارایی -
که تا پیش از این در قسمتی از ساختمان لوور قرار

در زمان لویی فیلیپ (۱۸۵۰-۱۷۷۳) آثاری از
فرهنگهای دیگر به لوور راه یافت. قسمت مضر در سال
۱۸۳۳ افتتاح شد و این، هم‌زمان با کشف خط
هیروگلیف توسط شامپلیون ۱۱ بود. کاوشهایی در
خور سباد ۱۲ موقعیت افتتاح گالری آشور را به لوور داد.
کنت مارسلیوس ۱۳، ونوس را در میلو ۱۴ کشف کرد و
بلافاصله از طریق راه آبی، آن را به فرانسه فرستاد.
بخشی از مجموعه لوور نیز مدیون مجموعه‌های
شخصی است که به موزه اهدا شده است.

***

درست ۲۰۰ سال بعد از ورود مردم به لوور - که
دست‌آورد انقلاب فرانسه بود - امروز همه جای این کاخ
سلطنتی به یک موزه عظیم هنری تبدیل شده است.

زیرزمین موزه لوور که توسط هرم شیشه‌ای، روشنایی می‌گیرد داشت از بین رفت و طبقات بالا و زیر سقف مورد بازسازی قرار گرفت. با این تغییرات و با استفاده از روشنایی طبقه فوقانی، فضای مناسبی برای آثار دوران ۱۵ تا ۱۹ شمال اروپا، آلمان و فلاندر (سرزمینهای شمال کوههای آلپ)، آثار نقاشان هلند، که قبلاً در فضاهای تنگ و تاریک قرار داشتند به وجود آمد.

در مجموعه اتاقهای ریشلیو، ۲۱ اثر از روبنس به طور جذاب در چهارچوبهای سبز قرار داده شد که در نوع خود، کاملاً بدیع و زیباست.

بازدیدکننده از زیر هرم شیشه‌ای با علامت ریشلیو به فضایی راه می‌یابد که هرگز در گالریها و موزه‌های سنتی، نظیر آن را ندیده است. حیاط داخلی هر کدام به مساحت‌های ۱۸۰۰، ۲۱۵۰ و ۵۲۰ متر مربع با سقف شیشه‌ای شگفت‌انگیز پوشانده شده است. این حیاطها

پیش از این به عنوان محل پارک اتومبیل مورد استفاده قرار می‌گرفت و امروزه مجموعه‌ای از مجسمه‌های دوره کلاسیک در این محل به نمایش درآمده است: در حیاط غربی، که کوچکتر است، سرِ دَر ورودی کاخ خورسباد - بین‌النهرین - که از روی اصل بازسازی شده است و دو گاو بالدار - محافظان کاخ سارگون دوم - قرار دارد. در حیاط داخلی، دالان ریشلیو و در حیاط سوم، مجسمه‌های فرانسوی از قرون وسطی تا آخر قرن نوزدهم گردآوری شده است. در نتیجه، بیشتر آثاری که سابقاً به طور پراکنده در لوور قرار داشت، اکنون به طور متمرکز و منظم در رابطه با دوران تاریخی و فرهنگی مشخص قرار دارد.

این تغییرات عمده در لوور نه تنها هنرهای تجسمی بلکه هنرهای دستی را هم دارای نظم تازه‌ای کرده است.

که آثار پوسن ۲۵ را به نمایش می‌گذارد. پوسن نماینده اصلی هنر کلاسیک فرانسه تلقی می‌شود که تأثیر زیادی بر هنرمندان هم‌عصر خود و هنرمندان مدرن داشت. چندان‌که سزان می‌گوید: «می‌خواستم مثل پوسن نقاشی کنم، تنها با این تفاوت که طبیعت حضور داشته باشد.» در محلی به نام کاروزل ۲۶ هرم دومی بنا گردید که رأس این هرم برخلاف هرم نخست رو به پایین است و

هنر ابران - دوره هخامنشی - سده پنجم قبل از میلاد مسیح

در طبقه اول، فرشهای دیواری (تاپستری) دوره رنسانس فرانسه در یک محل جمع‌آوری شده و برای نخستین بار هنر دوره اسلام و حدوداً ۱۰۰۰ قطعه از آثار گرانبهای شرق به طریقی مناسب در معرض دید قرار گرفته است. در بخش دیگری از زیر هرم شیشه‌ای، می‌توان با مجموعه باارزشی از آثار استادان قدیم آشنا شد. در «گالری بزرگ» آثار هنرمندان فرانسوی متعلق به عصر روشنگری (۱۸۰۰-۱۷۰۰) و همچنین آثاری از داوید، تئودور ژریکو ۱۶ و آثار دلاکروا ۱۷ و از استادان ایتالیایی مثل جوتو و ورونزه زینت‌بخش موزه است. مونا لیزا اثر معروف لئوناردو داوینچی که به سال ۱۵۰۶ به‌انعام رسید به همراه آثاری از گویا و آثاری از دوران یونان باستان، متعلق به ۲۰۰ سال قبل از میلاد مسیح و ونوس ازمیلو در بخشهای پیشین قرار دارند.

با علامت سالی ۲۱ - همچنان در زیر هرم شیشه‌ای - می‌توان به بخشی که در سال ۱۹۸۹ افتتاح شد راه یافت. این بخش، قسمتی از دیوار و برج و باروی لوور را که در زمان فیلیپ دوم (۱۲۲۳-۱۱۶۵) پادشاه فرانسه جهت کنترل شهر پاریس ساخته بود، در معرض دید قرار می‌دهد. همین بخش به مجموعه‌ای از آثار مصر و یونان باستان در طبقه همکف و هنرهای دستی، و نقاشی قدرتمند دلاکروا بر سقف که در سال ۵۱-۱۸۵۰ انجام شد متصل می‌شود.

در قسمتی به نام «حیاط کاره» ۲۲ آثار نقاشان قرن هفدهم تا نوزدهم جمع‌آوری شده است. این فضا با آثاری از آنتونیو واتو و تصاویری از دوره روکوکو اثر فراگونار، پرتره داوید و آثاری از کامیل کورو ۲۳ بینندگان را به سوی خود می‌خواند.

معمار معروف ایتالیایی به نام ایتالو روتا ۲۴ با استفاده از نور و یک طاق پست مدرن، فضای مناسبی را برای دوره رنسانس به‌وجود آورده و این نوع از معماری باعث جلوه‌های بیشتر آثار نقاشی شده است.

ادامه حیاط کاره به سه فضای پی‌درپی ختم می‌شود

به عنوان منبع نور و روشنایی زیرزمین لوور محسوب می‌شود. از همین مکان، بازدیدکنندگان به وسیله راه باریکی به فروشگاههای کوچک یادگاری‌فروشی، گالری کوچک تبلیغات، کتابفروشی، صفحه و نوازفروشی و همچنین اتاقهای کامپیوتر راهنمایی می‌شوند. لوور دارای ۲۹۳.۵۰۰ قطعه اثر هنری است. از مجموعه آثار لوور، ۱۶۰۰۰ تابلوی نقاشی و

ورودی راهرو - بازسازی شده از هنر آشور - خورسabad

۶۰۰۰ اثر هنری دیگر، جزو آثار ثبت‌شده به نام لوور بوده و باقی آثار از موزه‌های دیگر فرانسه به وام گرفته شده است. لوور دارای ۵۵۵۵ مجسمه است که ۳۰۷۰ قطعه آن را موزه‌های دیگر فرانسه تأمین کرده‌اند. در بخش آثار حکاکی، کنده‌کاری و طراحی، ۶۹۰۰۰ قطعه وجود دارد که ۱۳۰۰۰ آن به طراحی، ۴۰۰۰۰ به کنده‌کاری و ۱۶۰۰۰ به صفحات مسی اختصاص دارد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پی‌نویسها:

1. Louvre
2. Francois
3. Ludwig XIII
4. Ludwig XIV
5. Tullier
6. Fragonard (۱۷۲۲-۱۸۰۶)
7. David (۱۸۴۷-۱۸۲۵۲)
۸. Richelieu کاردینال و نخست‌وزیر دربار لویی سیزدهم از سال (۱۶۲۸-۱۶۴۲)، طراح قدرت مرکزی سلطنتی فرانسه.
9. Andrea del sarto
10. Conte Angivillier
11. Champollion
12. Khorsabad
13. Marcellus
14. Milo
15. Leon Ming Pel
16. Theodore Gericault (۱۷۹۱-۱۸۲۴)
17. Eugene Delacroix (۱۷۹۸-۱۸۶۳)
18. Vespignano Giotto (۱۲۶۷-۱۳۳۷)
19. Paolo Veronese (۱۵۲۸-۱۵۸۸)
20. Francesco Goya (۱۷۴۶-۱۸۲۸)
21. Sully
22. Cour Carre
23. Camille Corot (۱۷۹۶-۱۸۷۵)
24. Italo Rota
25. Nicolas Poussin (۱۵۹۴-۱۶۶۵)
26. Carrousel
27. Ives San Loran

در مجموعه هنرهای مشرق‌زمین و مصر و یونان باستان و روم، تقریباً ۱۹۰۰۰۰ اثر هنری و از صنایع دستی ۱۵۰۰۰ قطعه در موزه لوور قرار دارد.

با اضافه شدن ۲۴۰ کارمند برای قسمت ریشلیو، مجموع کارمندان این موزه به ۱۵۱۵ نفر می‌رسد. این عده در چهل شغل مختلف مشغول به کارند. تعداد مراقبین آثار هنری مشتمل بر ۵۸۰ نفر که از این تعداد ۱۵۱ نفر مسئول معرفی آثار هستند. تمامی این افراد با چند زبان زنده دنیا آشنایی کامل دارند و همه به لباسهای طراحی شده توسط طراح معروف ایو سن لوران ملبس هستند.

بودجه سال ۱۹۹۳ لوور معادل ۶۰۰ میلیون فرانک فرانسه بوده است که از این رقم ۴۷۵ میلیون فرانک آن از طرف دولت و ۱۲۵ میلیون آن از درآمد لوور تأمین شده و در همین سال مبلغ ۱۰۹ میلیون فرانک فقط از اخذ ورودیه نصیب موزه لوور شده است.

در سال ۱۹۹۲، تعداد بازدیدکنندگان به ۴/۹ میلیون نفر رسید که این تعداد در سال ۱۹۸۱، ۲/۵ میلیون نفر بود. یک سوم بازدیدکنندگان، فرانسوی و یک سوم از کشورهای بازار مشترک و یک سوم دیگر از سایر کشورهای جهان بوده‌اند.

لوور در روزهای سه‌شنبه تعطیل است و باقی‌مانده روزهای هفته از ساعت ۹ صبح تا ۶ بعدازظهر و چهارشنبه‌ها از ۹ صبح تا ۱۰ شب بازدیدکنندگان را می‌پذیرد.

لوور دارای باجه پست، باجه تعویض پول، صندلی چرخدار، کالسکه بچه، شیشه شیر گرم‌کن برای مادرانی که طفل شیرخوار به همراه دارند، نوار کاست اجاره‌ای، راهنمای مخصوص افراد ناشنوا، راهنمای مخصوص مدارس، دوره‌های آموزش نقاشی کودکان و بزرگسالان و یک رستوران و شش کافه تریاست.

برگرفته از مجله آرت